

men da Det Radikale Venstre jo normalt bare vil være et parti, som kommer ind i forhandlinger med en vis fleksibilitet, var det faktisk vores udgangspunkt, at de tre krav ville det være muligt at få afklaret hurtigt, så vi kunne komme videre.

Vi blev mødt med en surhed, som jeg ikke har set i noget forhandlingslokale før og forhåbentlig aldrig ser igen, fra S' og SF's side, hvor man nærmest demonstrativt, selv om vi trods alt havde en drøftelse, der strakte sig over tre kvarter, nægtede at få skænket kaffe i sin kaffekop, således at man bagefter kunne gå ud og sige til journalisterne: Det gik så stærkt, at jeg ikke kunne nå at få en kop kaffe. Der blev forsøgt flere gange fra ministrenes side nærmest at hælde kaffen op, så vi trods alt kunne vise en vis form for imødekommenhed.

Der blev sagt fra socialdemokratisk side, dagen før forhandlingerne startede, at de overhovedet ikke glædede sig til forhandlingerne, for det var garanteret både kold kaffe og tørt brød, der ville være på bordet. Derfor sørgede vi for, at der løbende var frisk, varm kaffe, og der var indkøbt nogle chokoladecroissanter – som man garanteret vil kunne finde et bilag på, og som andre bilagsordførere fra Socialdemokratiet vil muntre sig over senere hen – for at tilbyde det bedste af det bedste, for ligesom at sikre en god og positiv ånd. Men da man nu havde fået at vide af sine spindoktorer hjemmefra, at man bagefter skulle kunne sige, at det gik så stærkt, at man ikke kunne nå at drikke en kop kaffe, var det indgangsvinklen.

Det faldt så lidt til jorden, da SF's gruppeformand, lige efter at sætningen om, at det gik så stærkt, at man ikke kunne nå at drikke en kop kaffe, var udtalt, kom med tilføjelsen, at det kunne han ikke forstå, for han nåede at få tre kopper undervejs. Det var altså en planlagt surhed.

Jeg er meget ked af, at også Det Radikale Venstre valgte at gå allerede efter det første forhandlingsmøde. Jeg tror, at det ville have været nytligt for Danmark at få en skattereform, som også inkluderede Det Radikale Venstre med de ganske fornuftige og i modsætning til andre partier meget præcise tanker, som Det Radikale Venstre har præsenteret på skatteområdet. Jeg er ked af, at det ikke var muligt. Det var en skam.

Men vi må jo sige, at hvis vi havde ventet, til partierne havde gjort sig klart, hvad de ville på skatteområdet, ja, så havde vi siddet med nok efterhånden noget koldere kaffe og lidt mere tørt brød i Finansministeriet, for vi har end ikke i

dag, 2 måneder efter det første forhandlingsmøde, set et eneste bud på, hvad det var, S og SF gerne ville.

Et andet element, som ordførerne har fremhævet, har været, at den her skattereform er hastværk, at den er hastet igennem under dårlige og umulige arbejdsvilkår, og det har pudsig nok i høj grad været Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres ordførere, der har fremført et sådant synspunkt. Det bringer mig frem til den gode læsning, jeg har haft tid til. Da der ikke var så meget nyt under solen fra Socialdemokratiets ordførers side, kunne jeg bruge tiden til at genopfriske, hvordan verden så ud i foråret 1998, da man helt klart i perioden op til den 18. maj ikke mente, at der var behov for noget skattemæssigt indgreb. Det sagde man tydeligt: Der var ingen aktuelle planer. Det var status til og med den 18. maj.

Kl. 20:38

Den 2. juni fremlagde man så pinsepakken. Den 2. juni blev lovforslagene præsenteret i Folketingssalen. Den 4. juni – 2 dage efter – blev den daværende oppositionens ordfører budt den opgave at stå og forholde sig til et dybt kompliceret skatteforslag. Og dengang var der ikke nogen snak om, at det var kompliceret. Næ, oppositionens ordfører undskyldte sig, hvis der skulle være en enkelt unøjagtighed, og håbede, at der ville blive båret over med det, men der var ingen anklage mod regeringen om, at det her var hastværk. Det blev fremsat den 2. juni, førstebehandlet den 4. juni og vedtaget den 26. juni 2006.

Vi fremlægger det udspil åbent og ærligt den 2. februar. Vi laver en aftale den 1. marts. Vi har fremsat et lovforslag, i høring på langt de fleste områder, den 20. marts. Vi har fremsat lovforslagene den 22. april, og vi førstebehandler dem i dag. Til de ordførere fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der mener, at den her pakke bliver hastet igennem, anbefaler jeg et historiekursus eller bare en genopfriskning af det, man selv var med til at gennemføre.

Jeg synes, at debatten i dag har været en mærkelig ikkedebat, en debat, som ligesom har været ført med et forsøg på at lade være med at sige noget. Og jeg må sige, at den optræden, som den socialdemokratiske ordfører havde på talerstolen under sin ordførertale i dag og især under debatten lige efterfølgende, har været den mest pinlige optræden, jeg har oplevet i de 11 år, jeg har siddet i Folketinget. Jeg er skuffet over det, og det er jeg, fordi jeg havde forventet me-